

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093

המאשימה;

- נ ג ד -

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר

מרחוב הארבעה 28, תל אביב

טל: 03-7155000-03 פקס: 03-7155001-03

ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין

מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;

טל: 03-5333313-03 פקס: 03-5333314-03

שאול אלוביץ

באמצעות עוה"ד זיק חן ויהל דאר

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;

טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082

איריס אלוביץ

באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902

טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082

ארנון מוזס

באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג

מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902;

טל': 03-6099914, פקס: 03-6099915

הנאשמים

בקשה - דחופה - מטעם נאשמים 2 ו-3 בעניין פגישות בפרקליטות עם אילן ישועה

על רקע פגישות בפרקליטות שנערכו עם עד התביעה אילן ישועה, שתרשומת מהן הועברה להגנה ביום 21.3.2021 והעולה ממנה, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה, על מנת לצמצם את הנזק שנגרם - לפסול את השלמת החקירה שנערכה לו על ידי ב"כ המדינה במשרדי הפרקליטות, באצטלה של "ראיון עד", ולהעביר למשטרה את מלאכת השלמת החקירה שתיערך כדיון.

כבר בפתח הדברים יובהר כי בקשה זו באה בעקבות פגיעה קשה ביותר בניהולו התקין של המשפט ובזכותם של הנאשמים להליך הוגן, תוך התעלמות בוטה מהוראות הדין, מבקשותיהם החוזרות ונשנות של הנאשמים בעניין ראיונות עדים, ומהערות והחלטות בית המשפט הנכבד בעניין.

הנה, מסתבר כי אף חמור מאשר יגורנו - בא לנו. השלמת החקירה, המתיימרת להיות "ראיון עד", פוגעת פגיעה עמוקה ובסיסית ביכולת לרדת לחקר האמת ולעשות משפט, וממילא מהווה פגיעה אנושה בזכותם של הנאשמים להליך הוגן.

לצורך הבהרת הדברים ופריסת התמונה המלאה בפני בית המשפט הנכבד, על מנת שיוכל לעמוד על חומרם ולצורך זה בלבד, מצ"ב מזכר המתיימר להיות מזכר ראיון עד של אילן ישועה, מסומן נספח א' לבקשה.

א. השתלשלות העניינים הצריכה לעניין

1. ביום 2.8.2020 הגישו הנאשמים 2-3 (להלן: הנאשמים) בקשה למתן הוראות. על מנת לייעל ולטייב את ההכנות למשפט, התבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה להציג את סדר הפרשיות שבהן תציג את ראיותיה; סדר הבאת עדי התביעה; המסמכים שיוצגו לכל עד במהלך עדותו וכן תרשומות ראיונות עדים.
2. ביום 9.8.2020 הודיעה המאשימה, למרות בקשת הנאשמים שלא תעשה כן והערות בית המשפט בעניין, כי בכוונתה לפתוח את המשפט באישום הראשון - פרשת 4000, היא הפרשה הגדולה ביותר בכתב האישום. המאשימה הוסיפה והודיעה כי:

"היא (המאשימה - הח"מ) תעדכן את ב"כ הנאשמים ביחס לסדר הבאת העדים, וביחס למפגשי ראיון העד ככל הנדרש על פי הכללים המקובלים בעניין זה" [סעיף 16 לתגובה].
3. ביום 10.08.2020 החליט בית המשפט הנכבד כדלקמן:

"... עד ליום 15.9.2020 תמסור המאשימה לב"כ הנאשמים את סדר העדים שבכוונתה להעיד לגבי האישום הראשון, וכן תודיע מה המסמכים שבדעתה להציג לכל עד במהלך העדות. כן תעביר המאשימה לנאשמים את תיעוד ראיונות העדים שהיא עורכת, מיד לאחר עריכתם" [סעיף 5 להחלטה].
4. ביום 15.9.2020 הודיעה המאשימה, בין היתר:

"לאור החלטת בית המשפט הנכבד, הודיעה המאשימה לבאי כח הנאשמים, כי לעדים שזמנו לראיון עד במשרדי המאשימה יוצגו המסמכים שהוצגו להם בחקירתם. ככל שלעדים יוצגו מסמכים נוספים במסגרת ראיון העד, יועבר על כך עדכון לב"כ הנאשמים באמצעות מזכר ראיון עד. כמובן, שהמאשימה תפעל בעניין זה בהתאם לכללים שהותוו בפסיקה וסוכמו אך לאחרונה בהחלטת כב' השופט מינץ בבש"פ 5339/20 דדון נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.8.20)... להבנת המאשימה לכך כוונה הנחיתו של בית המשפט הנכבד בכל הנוגע להעברת "תיעוד" מראיונות העד לידי ההגנה וכך כמובן תנהג המאשימה [סעיפים 4-5 להודעת המאשימה].
5. הח"מ הגיבו להודעה זו, התריעו כי בניגוד להחלטת בית המשפט הנכבד המאשימה לא הצהירה שהיא אינה יודעת על מסמכים נוספים שבכוונתה להציג לעדים; היא גם לא הצהירה שמדובר במסמכים בודדים בלבד. הובהר, כי המאשימה עושה דין לעצמה, שומרת לעצמה את הזכות להפתיע את הנאשמים עובר להעדת העדים עם מסמכים נוספים שיוגשו במסגרת עדויות העדים השונים. לפיכך ביקשו הנאשמים כי המאשימה תתחייב שהמסמכים הנוספים שהיא תציג לעדים יהיו מסמכים בודדים. ככל שלא תתחייב כאמור, יינתן להגנה פרק זמן משמעותי בין חקירתם הראשית של עדי התביעה לחקירתם הנגדית באופן שיאפשר להגנה להיערך לחקירתם באופן הולם.
6. ביום 16.9.2020 החליט בית המשפט הנכבד: "לעניין סדר העדת העדים די לנו בהודעת המאשימה ובשלב זה אין מקום להוראות נוספות בנדון" [סעיף 2 להחלטה].

7. בחלוף מספר חודשים, ביום 25.1.2021, פנו הנאשמים בבקשה לעיון חוזר. בבקשה הוטעם כי לאור התקדמות ההליך, המועד הקרב ובא של מועדי ההוכחות, ועל מנת שניתן יהיה לנהל את ההליך באופן הוגן ויעיל, מתבקש בית המשפט להורות למאשימה להשלים את אשר הורה לה בהחלטותיו מיום 10.8.2020 ו-16.9.2020.

בין היתר, התבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה להגיש רשימה מפורטת של המסמכים שיוצגו לעדים בחקירתם, וכן רשימה מפורטת של המסמכים הנוספים על אלה שהוצגו להם בחקירותיהם במשטרה, שבכוונת המאשימה להציג לעדים. כמו כן, התבקשו תיעודי הראיונות שנערכו.

8. בתגובת המאשימה מיום 3.2.2021 נטען כך:

"מסרה המאשימה לנאשמים כי ככלל המסמכים שיוצגו לעדים הם המסמכים שהוצגו להם בחקירותיהם, וככל שבמסגרת ריענון העדים יעלה הצורך להציג לעדים במהלך עדותם מסמכים נוספים, בהתאם לדין ולהנחיות הרלוונטיות, יועבר על כך עדכון באמצעות ראיון עד. המאשימה אף הסבירה, בהודעתה מיום 15.9.2020, כי ריענוני זיכרון של עדים נערכים בדרך כלל, כבכל תיק, במועד קרוב יחסית למועד מסירת העדות בבית המשפט, וכי בשלב זה טרם תואמו מועדי ריענון ועדות לכלל העדים...

באשר למסמכים נוספים, שעתידה המאשימה להציג לעדים, ככל שתעשה זאת - מעבר למסמכים שהוצגו להם בחקירות המשטרה - הרי שכאמור נוכח השלב הראשוני של ראיונות עדים, ממילא אף אין בידי המאשימה להציג רשימה שכזו".

9. המאשימה הוסיפה בתשובתה את הדברים הבאים:

"נוכח טענת הנאשמים כי אם לא תמסור המאשימה לעיונם את הפרטים הנוספים המבוקשים, לא יעלה בידם להיערך למשפט, לא למותר להזכיר את המובן מאליו: הודעותיהם של העדים, וגרסאותיהם לגבי ראיות שהוצגו להם, שעליהם מבוססת, בעיקרו של דבר, עדותו הראשית של עד תביעה, מצויים בידי הנאשמים ובאי כוחם מזה תקופה ארוכה מאד. חזקה על באי כוח הנאשמים שהם מתכוונים לחקירתם הנגדית של העדים על בסיס חומרים אלה, כחוכמתם. הצגת הדברים כאילו רק עם קבלת העדכון על ריענוני העדים ניתן יהיה להיערך לחקירתם, אינה הגיונית, אינה מתיישבת עם פרקטיקת העבודה המקובלת בתיקים פליליים ובכל הכבוד, חוטאת אפוא לאמת, וודאי שאין בה כדי להצדיק עיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד.

10. בדיון מיום 8.2.2021 נידונה בקשת הנאשמים לעיון חוזר. המאשימה הבהירה כי היא החלה לקיים מפגשים עם עד התביעה הראשון, אילן ישועה:

עו"ד יהודית תירוש: אז אני אומר, כמו שכתבנו, זה שלב ראשוני.
 כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה זה שלב ראשוני? ראינו שלב ראשוני.
 עו"ד יהודית תירוש: אז אני אגיד. אני אגיד. בסך הכל הזמן עד אחד, שעוד לא נעשה איתו אפילו מפגש פרונטלי, אלא הוא רק עיין בעדויות שלו. בנסיבות האלה ומאחר,
 כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זה העד הראשון שאנחנו שומעים?

עו"ד יהודית תירוש: כן, זה העד הראשון. ושוב, זה גם מאחר ואין עדיין, לא ידוע לנו על מועדים קונקרטיים וריענוני זיכרון נעשים בדרך כלל בתקופה סמוכה לעדויות. אני מזכירה את הברור מאלי, החקירות של עד מתבססות על חקירותיו במשטרה ועל מסמכים שהוצגו ל...

11. המאשימה הוסיפה והתייחסה לעניין המסמכים שיוצגו לעד, כהאי ליסנא:

עו"ד יהודית תירוש: מבחינתנו מתי שההוכחות יקבעו אז אנחנו נייערך לזה ונעביר מזכר. בדרך כלל אנחנו מעבירים מזכר אם צריך, אם יש באמת תוספת. לא בטוח שיהיה. ואם יש תוספת אז אנחנו מעבירים את זה ימים, שבועיים לפני מועד ההוכחות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: האם אפשר לסכם שם יש איזה שהיא תוספת היא תועבר מיד? הרי אין סיבה לחכות. ברגע,

עו"ד יהודית תירוש: מיד כשיש תוספת.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מיד כשיש תוספת,

עו"ד יהודית תירוש: בוודאי גברתי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: שהיא תועבר להגנה.

עו"ד יהודית תירוש: בוודאי. אנחנו לא אוספים ריענונים.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אין סיבה להחזיק את זה ולמשוך את זה לפי מועדי הוכחות. יש משהו מעבירים אותו

עו"ד יהודית תירוש: בוודאי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: טוב, אפשר לסכם. עכשיו אנחנו,

עו"ד יהודית תירוש: זה מראש ככה חשבנו לפעול. [פרוטוקול הדין בעמוד 593 בשורות 17-3].

סיכום ביניים קצר:

12. מתוך חששה של ההגנה שבחירתה של המאשימה להתחיל את פרשת ההוכחות במגה תיק דווקא, באופן שלא יהיה סיפק בידם להתכונן כדבעי למשפט, פנו הנאשמים מבעוד מועד, בבקשות מתאימות הנוגעות, בין היתר, לצורך לקבל את ראיונות העדים מוקדם ככל הניתן.

13. המאשימה דחתה את בקשות הנאשמים ולא קיימה את החלטת בית המשפט הנכבד מיום 10.8.2020, תוך שהיא מדגישה: את ראיונות העדים היא תקיים בסמוך לעדותם כנהוג בכל תיק (כאילו כל "תיק" הוא "מגה תיק" כגון זה שלפנינו); היא חזרה שוב ושוב על המצג לפיו חקירות העדים מתבססות בעיקרן על עדויותיהם במשטרה והמסמכים שהוצגו לעדים במסגרתן; היא הוסיפה שככל שיהיו מסמכים נוספים (מכאן נשמע כאילו אין בכוונתה לעשות כן, וככל שיהיו וודאי שמדובר במסמכים ספורים) - היא תעביר רשימה מסודרת שלהם להגנה.

14. המאשימה גם התחייבה שככל שבפגישה עם העדים יעלו פרטים המחייבים דיווח, אלה יועברו מיד להגנה.

15. כפי שנראה להלן, קיים פער עצום, בין הצהרות המאשימה וחובותיה על פי דין, לבין התנהלותה.

המשך השתלשלות האירועים:

16. ביום 21.3.2021 העבירה המאשימה להגנה מסמך המתיימר להיות מזכר "ראיון העד" שנערך לאילן ישועה.

17. מסמך זה אוחז שבעה עמודים. עליו נאמר: **את אשר יגורנו בא לנו, ואף חמור מכך.**
18. עיון במזכר שהועבר להגנה מבהיר הבהר היטב: לא מדובר במזכר ראיון עד, אלא **בהשלמת חקירה**, שלא לומר חקירה חזשה של ממש, שהתפרסה על פני **עשרות רבות של מסמכים** המכילים **מאות עמודים**, שאף **אחד מהם לא הוצג לעד בחקירתו במשטרה**. הכל כפי שיפורט להלן.

ב. מזכר "ראיון העד" לאילן ישועה

19. אילן ישועה הוא עד תביעה חשוב ומרכזי. הוא נחקר במשטרת ישראל **תשע פעמים**:
1. הודעתו הראשונה מיום 28.12.2017, מחזיקה 18 עמודים.
 2. תמליל הודעתו מיום 7.1.2018, מחזיק 201 עמודים.
 3. תמליל הודעתו מיום 10.1.2018, מחזיק 250 עמודים.
 4. תמליל הודעתו מיום 22.1.2018, מחזיק 395 עמודים.
 5. תמליל הודעתו מיום 23.1.2018, מחזיק 210 עמודים.
 6. תמליל הודעתו מיום 29.1.2018, מחזיק 23 עמודים.
 7. תמליל הודעתו מיום 7.2.2018, מחזיק 38 עמודים.
 8. תמליל הודעתו מיום 8.2.2018, מחזיק 97 עמודים.
 9. הודעתו מיום 20.11.2018 מחזיקה 11 עמודים, ותמליל ההודעה מתאריך זה מחזיק 118 עמודים.
20. **העד נחקר במשטרה במשך שנה שלמה (בין חקירתו השמינית לתשיעית חלפו עשרה חודשים תמימים) וכפי שהראינו, תמלילי הודעותיו נפרשים על פני 1,361 עמודים.**
21. מדובר בחקירות ממושכות שנגעו בשלל נושאים ובמהלכן **יכולה** הייתה המשטרה להציג ולשאול את העד לגבי כל עניין וכל מסמך אשר נדרשה התייחסותו **לגביהם**. לא למותר יהיה להזכיר, כי המדובר בחקירה שלווה **בפיקוחה הצמוד** של המאשימה על כל המשתמע והמתחייב מכך.
22. אלא, שבמהלך חקירותיו הארוכות של העד אילן ישועה, הוצגו לו תכתובות בודדות בינו לבין נאשמים 2-3, מתוך כמות רבה של התכתבויות המצויה בחומר החקירה. באופן דומה, העד נשאל בהודעותיו על **שיחות מוקלטות ספורות** בלבד. לא הוצגה לעד, ולו כתבת סיקור **אחת**.
23. עיון במסמך שהועבר להגנה מעלה, כי במהלך הפגישות שקיימה המאשימה עם העד, הוצגו לו **עשרות רבות של מסמכים נוספים** האוחזים מאות רבות של עמודים, אשר כלל לא הוצגו לו **במהלך חקירותיו**:

1.1. התכתבויות

24. בחקירות העד **במשטרה** הוצגו לו כ-34 תכתובות מימים שונים.
25. על פי **נספח א'** בפגישות עם העד בפרקליטות הוצגו לו מספר **כפול** של ימי תכתובת. יודגש, כי תכתובת של עד במהלך **יום** מסוים, יכול ותתקיים מול מספר גורמים. מדובר בתכתובת ענפה שיכולה להגיע לעשרות

עמודים ביום. מדובר במאות רבות של עמודי תכתובות שהוצגו לעד בפגישותיו בפרקליטות ולא הוצגו לו במשטרה.

2.2. שיחות מוקלטות

26. בחקירת העד במשטרה הוצגו לו 7 שיחות מוקלטות מביין כ-70 שיחות רלוונטיות.
27. על פי נספח א', במהלך הפגישות עם הפרקליטות הוצגו לו 33 שיחות נוספות. משמעות הדברים היא כי במהלך פגישות אלה הוצג לעד חומר בהיקף פי חמש מזה שהוצג לו במשטרה. גם כאן, חשוב לציין כי כל שיחה אותה מספר רב של עמודי תמלול, ובסך הכל כ-220 עמודים.

3. מוצגים אחרים: מיילים, תמונות וכתבות סיקור

28. במהלך חקירותיו לא הוצגה לעד אף כתבה העוסקת בסיקור או תמונות.
29. במהלך הפגישות בפרקליטות הוצגו לעד כ-70 מוצגים שונים המכילים תמונות, כתבות סיקור ומיילים. גם כאן מדובר במאות עמודים שהוצגו לעד במהלך הפגישות בפרקליטות.
30. למען הנוחות יוצגו הנתונים בטבלה שלהלן:

הוצגו לעד בחקירת המשטרה	הוצגו לעד במהלך הפגישות בפרקליטות	אומדן עמודים במהלך הפגישות בפרקליטות	
34 ימי התכתבויות	70 ימי התכתבויות נפי 2 ממה שהוצג לעד בחקירתו).	מאות עמודים	תכתובות
7	34 נפי 5 ממה שהוצג לעד בחקירתו ומחצית מהשיחות שבחומר החקירה).	220 עמודים	שיחות
0	70	מאות עמודים	מוצגים אחרים

31. הנה כי כן, חרף התרעות ההגנה והתראות בית המשפט הנכבד - לא מדובר במסמכים בודדים שיכול ואולי יוצגו לעד במהלך ראיון העד. מדובר בחקירה חדשה ומקיפה, בה הוצגו לעד ונתבקשה התייחסותו למאות רבות של מסמכים שלא הוצגו לו בחקירותיו במשטרה. חומרם היתרה של הדברים היא שחקירה זו מתבצעת באצטלה של ריענון עד על כל המשתמע מכך.
32. כדי לעמוד על מידת קיצוניות הפגיעה בניחול תקין של הליך פלילי כנדרש, יש לשוב ולהזכיר שהעד נחקר תשע פעמים משך שנה, בחקירות שתועדו על פני כ-1,400 עמודים. במועד החקירה כבר היו ברשות המשטרה והפרקליטות, גם המסמכים שהוצגו לעד רק כעת במהלך הפגישות עמו בפרקליטות.
33. נתונים אלה מלמדים כי התקבלה החלטה מושכלת שלא להציג לעד בחקירה מסודרת, פורמלית, מחייבת ומתועדת כדין את המסמכים שבחומר החקירה. העד גם לא הופנה להשלמת חקירה במשטרה. תחת זאת, בחרה המאשימה להציג לעד כמות עצומה של מסמכים חדשים רק בפגישה בפרקליטות.

34. מדובר במהלך פסול וחמור על פניו, אשר כפי שנראה, גם מנוגד לדין והשלכותיו על הגנת הנאשמים קשה.
35. על מנת להדגים את קיצוניות המהלך, נפנה לסעיף יא' בנספח א', בו תומצתה במשפט סתום אחד התייחסות העד לכמות עצומה זו של מסמכים: "העד מסר כי חומרים אלה תואמים את ההתנהלות ואת הלך הרוח שתיאר בהודעותיו" (סי' יא' סיפא). ברור שלא ניתן לחלץ מאמירה זו תובנה כלשהי ביחס לכל אחד מהמסמכים אליהם התייחס העד. ברור גם שאין משמעות לאמירה "הלך הרוח שתיאר בהודעותיו" כאשר אלה מחזיקות 1400 עמודי תמלול. מדובר בזלזול ציני בזכות הנאשמים להגנה. לעג לרש ממש.
36. בכך לא הסתפקה המאשימה. בהמשך נספח א', היא מביאה דברים ספציפיים נוספים שנאמרו על ידי העד וסוכם בתמצית על ידה. המדובר באמירות של העד בנושאים חדשים, שזכרם לא בא בהודעותיו. למעלה מכך, המדובר באמירות שסותרות באופן חזיתי את שנאמר על ידו בהודעותיו במשטרה.
37. סיכום המאשימה את הדברים החדשים והמפתיעים שנשמעו מפי העד, אינו מגלה את נסיבות גביית אמירותיו אלה: האם הדברים נמסרו ביוזמתו, או בתשובות לשאלות ב"כ המאשימה; מה בדיוק הוא נשאל; מה בדיוק הוצג לו; מה היו תשובותיו המדויקות לשאלות הספציפיות שנשאל. כל זאת, לא נדע.
38. זהו אחד המקרים הנדירים המגלה מתוך עצמו, אף מבלי להזדקק להפניה לאסמכתאות, כי המאשימה נהגה באופן פסול בתכלית. במעשיה אלה, היא פגעה פגיעה מהותית בזכויות הנאשמים וביכולתם לנהל את הגנתם ואף הביאה לפגיעה קשה בניהולו התקין של המשפט.

ג. הדין המחייב

39. הלכות בית המשפט העליון בעניין מוסד ראיון העד מוכרות היטב. על מנת שלא להלאות, נפנה בקצרה לעיקרן.
40. כבר בעניין ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ, נט' (6) 776 (2005):
- "למותר להדגיש כי על התובע להישמר מפני הדרכת העד באשר לתוכן גרסתו, וחלילה לו מלשים דברים בפיו. כן שומה עליו להיזהר מפני הרחבת מסגרתו של הריאיון מריענון זיכרון לכדי "השלמת חקירה" יזומה ואם העד מוסיף בריאיון מיוזמתו פרטים עובדתיים חדשים, העשויים להיות רלוונטיים לכתב-האישום ומהותיים, בין לחיזוק עמדת התביעה ובין לתמיכה בהגנת הנאשם, מוטל על התובע לשקול אם בנסיבות העניין מן הראוי להפנות את העד להשלמת חקירה"

ובהמשך:

התביעה הייתה אמורה להבין כי היא אינה רשאית לנצל את הראיונות לביצוע "חקירה משלימה" תוך הרחבת היריעה אל עבר נושאים, מסמכים וראיות אחרות שהעדים לא נשאלו על אודותיהם כלל בחקירה [פסקה 61 לפסק הדין].

41. ענייננו הוא אירוע מובהק שאינו דורש מומחיות מיוחדת כדי להבין שמה שנעשה עם העד אינו ריענון כלל.
42. גם אופן תיעוד פגישותיו הפסולות עם הפרקליטות מנוגד באופן בוטה להוראות הדין. בפסיקה נקבע שיש חשיבות להגנת הנאשם גם באופן שבו נמסרו הדברים על ידי העד (ראו בהקשר זה בש"פ 6507/09 משה קצב

נ' מדינת ישראל בפסקה 16 (נבו 13.09.2009); וראו עוד בש"פ 687/00 מסיקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.2.2000).

43. יתר על כן, הפסיקה אף קבעה:

"העוררים זכאים לדעת, כאמור, את תוכנו המדויק של השאלות אשר היו קשורות לשינוי שחל בגרסתו של מ.א. - להבדיל מביטוי עקיף לשאלות הללו, ככל שנשאלו, שאותו ניתן למצוא בדבריו של העד כפי שתועדו במסמך הריענון" (בש"פ 1378/20 יניב זגורי נ' מדינת ישראל בפסקה 65 (נבו 07.04.2020).

44. דברים אלה אף נקבעו בהנחיותיה הפנימיות של המאשימה. בהנחיית פרקליט המדינה, נקבע כי יש מקום לפרט את השאלות שהופנו לעד במסגרת הריאיון (ראו הנחיה 7.13 ראיון עד, מיום 31.12.2017 בסעיף 30). כפי שהראינו, המאשימה לא עמדה אפילו בהנחיותיה הפנימיות.

ד. מן הכלל אל הפרט:

45. הנאשמים פנו לבית המשפט הנכבד כבר בראשית חודש אוגוסט 2020 וביקשו כי בית המשפט יורה למאשימה להעביר לעיון ההגנה את המסמכים שהיא צפויה להציג בפני עדיה בריענוני העדים. הנאשמים הטעימו כי הדבר נחוץ לשם היערכות לחקירות העדים.

46. הנאשמים אף דרשו כי ככל שיוצגו לעדים מסמכים נוספים על אלה שהוצגו להם בחקירתם, המאשימה תתחייב כי יהא מדובר במסמכים ספורים בלבד.

47. לא בכדי סירבה המאשימה להתחייב כאמור. מצגיה של המאשימה ביקשו להניח את דעתו של בית המשפט הנכבד ואת דעתם של הנאשמים כי כלל לא בטוח שיוצגו לעד מסמכים חדשים. מסמכים נוספים יוצגו רק "ככל שיעלה הצורך" ובכלל, הצהירה המאשימה, כי לשיטתה ההודעות והמסמכים שהוצגו לעד בחקירתו במשטרה, הם הנדבך "המרכזי שעליו מבוססת, בעיקרו של דבר, עדותו הראשית של עד תביעה".

48. בחינת דרך התנהלותה של המאשימה כפי שפורטה לחלן, מחייבת התבוננות נוספת בדבריה הקשים כלפי ההגנה:

"...הצגת הדברים כאילו רק עם קבלת העדכון על ריענוני העדים ניתן יהיה להיערך לחקירתם, אינה הגיונית, אינה מתיישבת עם פרקטיקת העבודה המקובלת בתיקים פליליים ובכל הכבוד, חוטאת אפוא לאמת, ודאי שאין בה כדי להצדיק עיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד".

49. הנה מתברר, שבאי הכוח נאשמים דייקו בדרישותיהם וחששותיהם לא היו בעלמא. המאשימה פעלה בניגוד להצהרותיה ולמצגיה בפני בית המשפט הנכבד. לא יכול להיות חולק שנספח א' מגלם נתונים מהותיים, בהיקף עצום, שהם בעלי משמעות רבה להיערכות הנאשמים לחקירת העד.

50. עוד הציגה המאשימה מצג לפיו יועברו ראיונות העד מיד לאחר עריכתם. "בוודאי" השיבה ב"כ המאשימה לראש ההרכב בשאלה אם הנושאים החדשים שיתבררו יועברו להגנה; "מראש חשבנו לפעול כך" הצהירה.

51. גם בעניין זה הצהרות לחוד ומעשים לחוד.

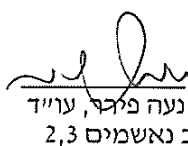
52. כעולה מהמזכר, המאשימה הציגה לעד עשרות רבות של מסמכים. אין מנוס מהמסקנה לפיה **לא מדובר בצורך מפתיע להציג לעד מסמכים ספורים כאשר עיקר עדותו מתבססת על המסמכים שהוצגו בפניו בחקירותיו**. המאשימה שליוותה את החקירה מראשיתה, הייתה מצויה בפרטי פרטיה, הכירה את עדויותיו של אילן ישועה על בוריין - ידעה בדיוק מה הוצג לעד בחקירותיו. חרף זאת, ובמענה לבקשות הנאשמים ולשאלות בית המשפט חזרה שוב ושוב על המצג לפיו חקירתו תתבסס על האמור בהודעותיו במשטרה ועל המסמכים שהוצגו לו במסגרתה.
53. זאת ועוד. העד פגש את המאשימה במשך מספר פגישות (ולאור היקפי החומר שהוצג לו, יש להניח שמדובר במספר רב של פגישות, שארכו שעות ארוכות). במזכר ראיון העד היא מציינת המאשימה שהיא קיימה עימו מספר ישיבות אולם, **לא בכדי היא לא טורחת לציין בכמה ישיבות מדובר, מועדן ומשכן**.
54. המאשימה חדלה מלהעביר להגנה בהתאם להתחייבותה בפני בית המשפט הנכבד, את תרשומת ראיון העד מיד לאחר כל פגישה עמו. היא קיימה עמו מספר פגישות שככל הנראה נערכו על פני תקופה ארוכה, ורק בסופן (וגם מועד זה אינו ברור כלל) היא העבירה להגנה את המזכר המתיימר להיות מזכר ראיון העד.
55. כפי שהראינו עוד, המזכר אף אינו מתעד את שהתרחש במהלך ראיונות העד כפי שנדרש. לא את השאלות שנשאל, ולא את התשובות שהשיב ולא את התייחסויותיו המדויקות לכל מסמך ומסמך חדש מבין מאות המסמכים שהוצגו לו.
56. כפי שהורנו בית המשפט העליון בפסיקתו המחייבת בנושא ראיונות העדים, אלה לא נועדו על מנת שהמאשימה תוכל לנצלם לטובת השלמת חקירה. ראיון העד נועד לרענן את זכרונו של העד בדברים שמסר בחקירתו. עדות העד בבית המשפט מתבססת על חקירותיו במשטרה ועל המסמכים שהוצגו לו במסגרתה - בדיוק כפי שהצהירה המאשימה שהיא מתכוונת לנהוג. הצהירה ולא קיימה.
57. הדין מכיר במקרים חריגים ביותר, שבהם נוצר צורך להשלים חקירה. אלא שאז מורה הדין במפורש שיש לעשות זאת על דרך חקירה פורמלית ומחייבת על פי כל הכללים. בוודאי שלא בפגישות במשרדי המאשימה.
58. במקרה שלנו, מלכתחילה לא יכולה הייתה להיות הצדקה להשלמת חקירה. כאמור, העד נחקר במשך כשנה, בליווי צמוד של ב"כ המאשימה, בחקירה המשרעת על פני כ-1400 עמודים. אז יכולה הייתה המאשימה להציג לעד את כל המסמכים שהיא סבורה שהתייחסותו אליהם נדרשת.
59. ככל שהמאשימה סברה, באופן שגוי, כי בשלב זה יש להציג לעד מסמכים אלה, היה עליה לפנות לבית המשפט בבקשה להעביר את העניין לחקירת משטרה. לבקשה זו, היו הנאשמים מתנגדים.
60. משבחרה המאשימה שלא למצות את החקירה של העד אילן ישועה, ותחת זאת להודיע על סיומה החפוז של החקירה ולהעביר את התיק לפרקליטות, היא אינה יכולה ואסור לה לרפא פגם זה באמצעות ראיון העד. על כך נאמר במשלי, מְחֻשְׁבוֹת חֲרוּץ אֵד לְמוֹתָר, וְכָל אֵץ אֵד לְמִחְסוֹר" (משלי כא, ה).
61. המשפט הפלילי אינו משחק. בארגו הכלים המשמש את המאשימה לניהול המשפט לא מצויים, ואסור שימצאו, תכסיסים ותחבולות.
62. לדרך בה בותרת המאשימה לפעול יש משמעות. למחדליה צריך להיות גם מחיר.

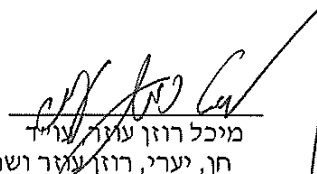
63. המאשימה אינה יכולה שוב ושוב לסמוך ידה על "כסאות מפלטי" בהם היא מבקשת לעשות שימוש: "חזקת התקינות"; "תורת הבטלות היחסית" וכיו"ב, ולצפות שבית המשפט יניח לטובתה תמיד את אשר היא טוענת לו ויתן לה לרפא כל פגם שנפל בהתנהלותה. באופן הזה, הוראות החוק הופכות לאות מתה; הוראות בית המשפט העליון להמלצה ומליצה; סדרי הדין נפרמים; דיני הראיות הופכים פלסטר. זכויות הנאשמים ובראשן הזכות להליך הוגן נרמסות.
64. באופן זה לא ניתן לנהל משפט. הח"מ מודיעים כבר עתה למאשימה כי ככל שזו תוסיף להתנהל באופן זה, הם לא יוכלו לנהל את הגנת הנאשמים.

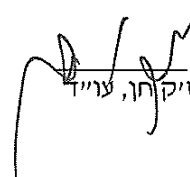
ה. הסעדים המבוקשים

65. ברור שלא ניתן לרפא את הפגיעה בזכויות הנאשמים שנגרמה בעטייה של השלמת החקירה הפסולה שבוצעה על ידי המאשימה.
66. בנסיבות אלה, המעט שניתן לדרוש, הוא שבית המשפט הנכבד יורה כדלקמן:
- א. יקבע כי השלמת החקירה שנערכה לעד היא פסולה וכי המאשימה לא תוכל לעשות שימוש בתוצריה.
- ב. "משזוהמה" עדות ישועה באופן זה, אין מנוס מהוראה להעביר את ישועה להשלמת חקירה במשטרה כדין.
- ג. להעביר להגנה, לאלתר, את מועדן ומשכן של כל הפגישות שקיימה המאשימה עם ישועה.
67. בנוסף ובמבט צופה פני עתיד, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה, כדלקמן:
- א. להימנע מלנצל את ריענון העד, שלא כדין, לביצוע השלמת חקירה.
- ב. להעביר תרשומות מריענוני העדים מיד לאחר קיומם;
68. נוכח כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט להורות כאמור וכמפורט בפרק זה.

יהל זיב, עו"ד

נעה פירב, עו"ד

מיכל רוזן עו"ד, עו"ד
חן, יערי, רוזן ועוזר ושות', ב"כ נאשמים 2,3

זיב, עו"ד

יום רביעי 24 מרץ 2021
י"א ניסן תשפ"א

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

21 במרץ 2021
ח' ניסן, תשפ"א

לכבוד:
עוה"ד בועז בן צור, עמית חדד, ז'ק חן, מיכל רוזן עוזר, נויט נגב ואיריס ניב-סבג
באמצעות מייל
א.ג.ג,

הנדון: ת.פ. 67104-01-20, עדותו של העד אילן ישועה

לקראת מועד ההוכחות הקרוב, קיימנו מספר ישיבות ראיון עם העד אילן ישועה. מעבר לדברים שמסר בהודעותיו, מסר העד את הדברים הבאים:

- א. לעד הוצג ת/171 והוא מסר כי המצגת הוכנה בוואלה, וכי היא משקפת את מצב האתר בהתאם למה שמסר בהודעתו.
- ב. לבקשתנו, העד הסביר את מבנה האתר והעמוד הראשי, והבהיר מושגים שעלו בהודעותיו ובראיות (ראשי, משנה, בוקסה, טעימות, דרדור, קישורים לכתבות קודמות). עוד הסביר העד כי במסגרת שיתוף פעולה בין וואלה לגלובס, וואלה משכה ידיעות מגלובס לדף הבית שלה.
- ג. העד מסר שככלל, במסגרת ההתנהלות הרגילה באתר, הוא לא קיבל הודעות דוברות מגורמים שונים ולא עסק בהן. העברת הודעות דוברות הקשורות בנאשם 1 ומשפחתו אליו ישירות היתה חריגה ונעשתה מתוך ציפייה של הגורם המעביר כי הודעות אלה יפורסמו כלשונן ובאופן בולט.
- ד. העד מסר כי השיקול המרכזי של נאשמים 2-3 להעסקת עיתונאים ועורכים באתר היה היכולת "לשלוט" בעבודתם. מטעם זה, לא אישר נאשם 2 למשל את העסקתה של העיתונאית איילה חסון, אותה ביקש העד לגייס. כן ציין כי נאשמת 3 פסלה את החזרתו של העיתונאי ינון מגל לעבודה באתר כיוון שסברה שהוא תומך בנפתלי בנט.
- ה. העד מסר שהלחץ להתערב באופן הסיקור באתר הושפע משני גורמים עיקריים: צרכים פוליטיים ואישיים של נאשם 1 ובני משפחתו וצרכים רגולטורים ועסקיים של נאשם 2. העד מסר כי היו תקופות שבהן שני ההיבטים הצטרפו וגרמו ללחץ מוגבר.
- ו. לשאלתנו, הבהיר העד כי לא היתה לדעותיו הפוליטיות שום השפעה על אופן הסיקור באתר.
- ז. באשר לנסיבות הפסקת עבודתה של העורכת טלי בן עובדיה ובהתייחס לתכתובות מיום 2.1.2013 שהוצגו לו בראיון מסר העד, כי לאחר שנודע בבלפור על המינוי הוא "חטף בטירוף" מנאשמים 2-3 משום שבן עובדיה היתה "סדין אדום בבלפור". עבודתה של בן עובדיה באתר הסתיימה בהסכם המבוסס על הבנה הדדית בלחצם של נאשמים 2-3, ושולמו לה פיצויים מוגדלים, בידיעת נאשם 2. עוד מסר העד ביחס להתכתבות כי נאשם 2 חשש שבן-עובדיה תספר לגורמים חיצוניים שוואלה מפרסמת "ידיעות בהזמנה" עבור נאשם 1 וסביבתו, וכי ה"גוף העסקי" אליו מתייחס נאשם 2 בתכתובת הוא קבוצת בזק.

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

- ח. העד סיפר שבתקופה שקדמה למינוי מחליף לשר גלעד ארדן במשרד התקשורת, נאשם 2 התבטא בפניו באומרו "אני שר התקשורת".
- ט. העד מסר שנאשמת 3 סיפרה לו שבסמוך לאחר הבחירות של שנת 2015 שרה נתניהו הודתה לה על פעילותם באתר וואלה בתקופת הבחירות.
- י. העד עיין בפלטים פיזיים של המסרונים שהופקו ממכשירו. כמו כן, העד עדכן שתכתובות הוואטסאפ והשיחות מצויות ברשותו וכי עיין בהם. העד מסר כי התכתובות והשיחות מתעדות את ההתנהלות, הלך הרוח ודפוסי הפעולה כפי שתיאר בהודעותיו. עוד ציין העד כי מפעם לפעם כוללת ההתכתובות גם ביטוי להתנהגות אנושית כמו ציניות, הומור שחור, חנופה והתרברבות. בצד זאת ציין העד כי תכתובות הוואטסאפ והמיילים הכלולים בחומר החקירה (כפי שהוצגו לו) אינן משקפות את מלוא היקף הדרישות וההיענות להן משום שההתנהלות הנוגעת לדרישות הסיקור של נאשם 1 ולהיענות להן התקיימה נעשתה במסרונים, במיילים, בשיחות טלפון ובפגישות עם הכפופים לו במשרד.
- יא. לעד הוצגו מקטעי מסרונים מתאריכים ספציפיים, מיילים ותמלילי שיחות מוקלטות בנוסף על אלה שהוצגו לו בהודעותיו, כפי שיפורט להלן. העד מסר כי חומרים אלה תואמים את ההתנהלות ואת הלך הרוח שתיאר בהודעותיו וביחס לחלק מחומרים אלה אף מסר את הפרטים הבאים:
1. תכתובות מהימים 8.3.15 ו-28.2.15; תכתובות מיום 14.7.15 ושיחה שמספרה 11-06-20; תכתובות מיום 20.4.15; מסרונים מיום 25.1.15 וקובץ מדיה שהועבר במסגרת המסרונים, ת/47 עמוד 345, ו-86/ת; תכתובות מיום 6.7.15 וקבצי מדיה שהועברו במסגרת המסרונים, מתוך ת/47, תמונות 51 – 55; תכתובות מיום 18.8.15; תכתובות מיום 9.12.13; תכתובות מהימים 6-7.8.15 וקבצי מדיה שהועברו במסגרתם מתוך ת/50 (תמונות מס' 199-200); תכתובות מיום 28.2.15; תכתובות מיום 25.8.16; שיחה שמספרה 13-18-41 ותכתובות מיום 4.8.15 הנוגעות לשיחה; תכתובות מיום 10.8.15 ובהן קובץ מדיה מתוך ת/19, עמוד 11; תכתובות מיום 2.3.16 וקבצי מדיה שהועברו במסגרתן מתוך ת/1 תמונות 154 - 155, ושיחות שמספרן 19-59-54 ו-21-01-49; שיחה שמספרה 19-53-14; שיחה שמספרה 18-49-40; תכתובות מיום 26.11.16; ת/131; תכתובות מהימים 2-3.12.16, וכן ת/116; שיחות שמספרן 14-02-27 ו-20-40-27; תכתובות מיום 12.6.13; תכתובות מיום 1.12.13; תכתובות מיום 21.2.15 וקבצי מדיה שהועברו במסגרתן מתוך ת/47 (עמוד 346, תמונה 15); תכתובות מהימים 16-17.3.15. עוד הוצגו קבצי מדיה שהועברו במסגרת ההתכתובות – תמונות 13 – 14 מתוך ת/55. בנוסף הוצגו התכתובות מיום 15.7.15 בנוגע לדב גילהר; תכתובות מיום 20.3.15, במסגרתן הועברו קבצי המדיה הבאים – תמונה 13 מתוך ת/11 ותמונה 37 מתוך ת/47; שיחה המסומנת 14-38-40; לעד הוצגו ת/96, ת/98,

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

- 99/ת, התכתבות מיום 23.5.14, ת/101, ת/104, ת/106, ת/108, ת/109, ת/129 ו-160, ת/110, ת/111, ת/112, ת/130, ת/153, ת/159, ת/161, ת/162, ת/164, ו- ת/167.
2. ת/158; תכתובות מיום 10.4.14, ומייל המסומן פג 28 27.11.18; תכתובות מיום 16.4.14 - ביחס לאמירה ש"הכל תלוי בינון" ציין העד שהכוונה שאם ינון לא יענה לדרישות נאשם 1 מבחינת סיקור, האישורים לא ייחתמו. העד הוסיף שנאשם 2 "עשה לו טיזינג" כי אמר שלא צריכה להיות בעיה, אבל מצד שני הכל תלוי בינון; פג 34, 27.11.18; תכתובות מיום 1.5.14 ו-93/ת; תכתובות מיום 3.5.14 ותמונה מת/12 עמוד 26; תכתובות מיום 7.5.14; תכתובות מיום 9.5.14; ת/147 ותכתובות מיום 12.5.14; תכתובות מיום 13.5.14, לגביהן ציין העד כי העברת הכסף אליה התייחס היא העברת תמורת העסקה לוואלה ולא אליו; תכתובות מיום 14.5.14 ות/347.
3. תכתובות מהימים 17-19.1.13 ומיילים מתוך ת/74 - ביחס למייל המסומן פג 56 22.1.19 ציין העד כי התכתובות מדגימות את התנהלות האתר "לפני הסירוס". עוד ציין העד כי הוא מבין שההודעות שנשלחות אליו מנאשם 2 מועברות מזאב רובינשטיין, הן בשל אמירות מפורשות של נאשם 2, הן בשל הסגנון המוכר לו. ביחס לדבריו במסרון לפיהם לחבר יגרם יותר נזק מתועלת, ציין כי התכוון לנאשם 1. לשאלתנו ענה העד כי אלמלא הבקשה, לא היה פועל לפרסום אייטס על הסרת שלטי החוצות.
4. תכתובות מיום 6.2.13 ו-95/ת - העד ציין כי רובינשטיין לא רצה שידעו על מעורבותו, משום שהיא היתה עלולה להסגיר קשר בין נאשם 1 ורעייתו לדרישות הסיקור.
5. תכתובות מיום 8.6.14 - העד ציין כי "נ ש" זה ניר שלום, שעבד בעברו עם דליה איציק.
6. תכתובות מיום 3.11.14 וקבצי מדיה שהועברו במסגרתן מתוך ת/1 (תמונות 5 - 6) - העד ציין כי סגנון הכתיבה ב"וואלה סלבס" הוא עוקצני, כי לא היה מתערב כלל באייטס אלמלא קיבל הנחיה בעניין, וכי בדבריו על "רוע הלב" של הכתבה הוא אימץ את הנרטיב של נאשמים 2-3 כלפי העורך.
7. תכתובות מיום ה-1.2.15 - העד ציין כי התכתובות עסקו בדרישה שלא לפרסם בוואלה תחקיר של העיתונאי רביב דרוקר שפורסם בגוף תקשורת אחר. העד הוסיף שהלחץ של נאשם 2 למנוע את הפרסום נבע מצורך רגולטורי כפי שעלה גם מהתכתובות מימים אלה, ומטעם זה אף הפעיל העד לחץ על העורך אבי אלקלעי, תוך שימוש, בין היתר, בטיעונים לא נכונים הקשורים להטיה אידאולוגית.
8. תכתובות מיום 2.2.15 - העד ציין, כי הוא נזף באלקלעי שלא בצדק, וכי מי שהרס את החברה זה הוא עצמו.
9. תכתובות מהימים 5-7.3.15 - העד ציין כי הורדת המגזין כולו היא אירוע חריג.

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

10. במסגרת הצגת תכתובות מיום 11-12.3.15 שהוצגו לעד בחקירותיו, הוצגו גם קבצי מדיה שנשלחו - תמונה 16 מתוך ת/47 (עמוד 347), ותמונה 9 מתוך ת/11. עוד הוצגו מיילים המסומנים ת/115, ת/132. העד ציין כי ניתן לערוך סיכומים מסוימים לקראת ראיון אולם הטלת וטו על פרסום ראיון עם נאשם 1 ערב בחירות אינו סביר.
11. תכתובות מהימים 14-15.3.15 וקבצי המדיה- תמונות 10 ו-11 מתוך ת/11. העד ציין כי התועלת מבחינת נאשם 1 ומשפחתו במעורבות בסיקור באתר שווה יותר מפרסום חנם, כיוון שהפרסום בכלי תקשורת משווה לידיעות אובייקטיביות.
12. תכתובות מהימים 10-13.5.15- במסגרת התכתובות הוצגו קבצי המדיה תמונות 36 – 39 מתוך ת/1. בנוסף הוצג ת/115. העד ציין כי הציע לנאשם 2 לעדכן את נאשם 1 כיוון שסבר שחפץ לא יתאמץ לשכנע את נאשם 1 לאמץ את הנוסח המוצע על ידי המערכת; ושחפץ יודע שלא ניתן לקיים מו"מ עם "הלקוחות", ומה שהם רוצים חייב להתבצע.
13. תכתובת מיום 3.6.15 - העד מסר שלא ניתן היה לדעת מראש אילו כתבות תיתפסנה כשליטות בעיני נאשם 1 ובני משפחתו.
14. תכתובות מיום 29.6.15 - העד מסר שהשיח המתועד בתכתובת הוא מלגלג כיוון שהוא עוסק ב"בקשות מופרכות". ביחס לאמירת נאשם 2 כי אותה כתבה פורסמה באתר YNET, ציין העד כי לא ניתן לנתק את הדרישה שבה עוסקת התכתובת ממכלול הדרישות שהתקבלו באותה תקופה.
15. שיחה שמספרה 10-45-11 - לשאלתנו, השיב העד כי יש עניין חדשותי בדיווח על מני נפתלי; שיחה שמספרה 10-48-31; תכתובות מיום 8.7.15, לגביהן מסר כי מדובר בבקשות מטעם נאשם 1.
16. תכתובת מיום 30.7.15 - העד ציין כי זה המועד בו נפתחה קבוצת הוואטסאפ המשותפת לו ולנאשמים 2-3.
17. שיחה שמספרה 21-01-03 - העד מסר כי פעל לאישור הידיעה מול ניר חפץ כדי להקטין את החשיפה והתלונות מצד נאשם 1 ורעייתו. העד מסר כי יש בכך עליית מדרגה לעומת המצב שבו מקבלים דרישות בלבד.
18. תכתובת מיום 27.9.15 - העד מסר כי ערך שיחת פיוס עם בועז סטמבלר בעקבות כתבה שנתפסה כשליטת כלפי נאשם 1.
19. תכתובת מיום 29.9.15 - במענה לשאלתנו העד מסר כי ההנחיה שנתן לאלקלעי בתכתובת נבעה מהנחיה הכללית שקיבל ביחס לידיעות הנוגעות לנאשם 1 ומשפחתו.
20. תכתובות מהימים 30.9.15 וצילומי מסך מתוך ת/47 עמודים 434-435 - העד הסביר שדבריו בתכתובת כוונו לכך שהורדה של אייטמים חדשתיים היא בוטה ומעוררת תשומת לב בברנז'ה, ולכן עדיף למנוע מראש פרסום אייטמים שליליים כלפי נאשם 1 ובני משפחתו.

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

21. תכתובות מהימים 25-30.10.2015 בעניין הכתבה של גידי וייץ (ת/172), וקבצי מדיה שהועברו במסגרתם מתוך ת/47 (עמ' 440 – 445) – העד סיפר על ההיערכות לכתבה כפי שעולה מהמסרונים, וציין כי תגובתו לכתבה כללה דברים שאינם אמת, כחלק ממאמץ מתואם להקהות את עוקצה של הכתבה. העד הוסיף כי הכתבה גרמה לו לתחושה לא נוחה מול המערכת כי האתר נחשף כגוף ש"פועל מטעם", וכי הניח שביטויים שלו שצוטטו בכתבה מעוררים כעס אצל נאשם 2 ובלשכת נאשם 1.
22. תכתובות מיום 28.12.15 - במענה לשאלה מדוע הודעת הדוברות נשלחה לאבי אלקלעי וגם אל העד, השיב העד כי שליחת ההודעה לאלקלעי נעשתה במסגרת המסלול הרגיל של הדוברות, ושליחת ההודעה אליו היתה "מסלול הלחץ" שנועד לוודא שהדרישה נענית.
23. תכתובות מהימים 17-18.2.16 וקבצי מדיה שהועברו במסגרתם מתוך ת/47 עמודים 476-482, שיחות המסומנות 11-04-54, 12-24-00, 13-44-40, 13-54-55, 14-19-56 ו-18-23-41 - העד מסר כי נאשמת 3 לא היתה מעורבת בעריכת ידיעות וכתבות בנושאים אחרים שאינם נוגעים לנאשם 1 ולמשפחתו.
24. שיחה שמספרה 09-55-16. העד מסר שהשיחה נגעה לנאשם 1. בהתייחס למילה "קבוצה" ציין העד שהכוונה היא לקבוצת בזק.
25. תכתובות מיום 14.11.16, ושיחות שמספרן 16-19-39, 22-36-07 - העד מסר כי הנושא שעליו עובדים נאשמים 2-3 כפי שנאמר בשיחה, הוא "הכשרתו" של אבירם אלעד מול נאשם 1 ורעייתו.
26. תכתובות מיום 15.11.16 במסגרתן הועבר קובץ מדיה מתוך ת/1, תמונות 300 – 302, ושיחה שמספרה 19-52-48 - בהתייחס לשיחה הוסיף העד כי ניסה לשכנע את נאשמת 3 לשלוח את העיתונאי אמיר תיבון לארה"ב, וכי תשובתה של נאשמת 3 שלפיה תיבון יכתוב "דברים מעצבנים", התייחסה לדברים שמעצבנים את נאשם 1 ורעייתו. העד הוסיף שבמשפט "ואז את אומרת לה הנה העצם הנה הדוב", כוונתו היתה לכך שנאשמת 3 תוכל להפיס את דעתה של שרה נתניהו בעזיבתם של הכתבים אמיר תיבון ודוב גילהר שנתפסו ככתבים שליליים כלפי נאשם 1 ובני משפחתו. לשאלתו, מדוע נאשמת 3 רצתה להיפטר מכתבים אלה, ולנקות אנשים "פרובלמטיים", כלשונה של נאשמת 3, הסביר העד כי לאורך הדרך גילו עצמאות עיתונאית ולא צייתו להוראות. בהתייחס לשיחה שמספרה 21-57-35, ציין העד כי נאשם 2 נסוג מרצונו בפיטורי אבירם אלעד מכיוון שהתברר שההתנגדות של נאשם 1 ורעייתו למינויו של אלעד מקורה במהלכים של ניר חפץ, וברצונו למנות את טיפנבורן לעורך האתר.
27. שיחה מספר 14-19-59, וכן תמונה מספר 306 מתוך ת/1 שהועברה כקובץ מדיה במסגרת תכתובות מיום 16.11.16. ביחס להודעות אלה מסר העד שייטכן שהכוונה ב"עסקה

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

- כוללת" היא לכך שנאשמים 2-3 יחזרו להיות בקשר עם נאשם 1 ורעייתו ואבירם אלעד יישאר בתפקידו כעורך באתר.
28. שיחה שמספרה 12-46-57 - ביחס לשיחה זו ציין העד כי נאשמת 3 דיברה על רצונה לשמור על האינטרסים של קבוצת בזק. כמו כן, בהתייחס לאמירה ש"שאלו צריך לקחת צעד אחורה", ציין העד כי התכוון למינוי אדם אחר כיו"ר בזק, ולכך שנאשם 1 יישאר מאחורי הקלעים.
29. שיחות שמספרן 20-12-11 ו-20-27-20 והתכתבויות מיום 17.11.16 - במענה לשאלתנו ביחס למעורבות נאשמים 2-3 בסיקור הקשור לחברת yes ציין העד כי ההתערבויות בעניינים אחרים היו ביחס של 1 ל-1000 לעומת ההתערבות בהיענות לדרישות נאשם 1, וכי גם עניינים אלה משרתים את קבוצת בזק.
30. שיחה שמספרה 18-19-15 - העד הסביר כי האמירה "שתי המפלצות" התייחסה מצד אחד לנאשם 1 ורעייתו, ומצד שני לברנז'ה העיתונאית. עוד ציין העד כי נאשם 2 ביקש ממנו להכין תחקיר שלילי על שר האוצר כחלון. העד מסר כי נאשם 2 שנה את כחלון עוד מתקופת כהונתו כשר התקשורת, וסבר שגם בפעולותיו כשר אוצר הוא מזיק לבזק ומשרת את HOT. העד הוסיף כי ה"מנחה" עליה מדובר בשיחה היא "הקרבת" אבירם אלעד ולמעשה, פיטוריו. ביחס לאמירתה של נאשמת 2 לפיה צריך להביא אנשים טובים, ציין העד כי לאורך כל התקופה רצתה נאשמת 3 כתבים ועורכים צייתנים.
31. שיחה שמספרה 09-45-08 ותכתובות מיום 4.12.16 - ביחס לשיחה ציין העד כי "הפיצוץ" מתייחס לכחלון ו"הליטוף" מתייחס לנאשם 1.
32. תכתובות מיום 6-8.12.16 ושיחות שמספרן 10-00-00, 10-29-17 ו-20-19-25 - העד הסביר כי נאשמת 3 פעלה כדי לשכנע את שרה נתניהו ואת נאשם 1, באמצעות רן ברץ וחפץ, שאבירם אלעד "בסדר" ושהוא לא נגדם. במענה לשאלתנו, ציין העד כי הציע לפנות גם לרן ברץ לצורך אישור גיוסו של אלמוג בוקר משום שלא קיבל אישור לכך מחפץ ולכן חשש שזמן קצר לאחר הגיוס יאלץ לפטר אותו בשל התנגדות "מלמעלה". בנוסף, ציין שלא הסתפק באישורו של ברץ לאחר שניתן, ופנה גם לחפץ, משום שברץ עובד מול נאשם 1 ולא מול שרה נתניהו, ואת האישור שלה ניסה לקבל באמצעות חפץ.
33. שיחה שמספרה 09-41-33. העד ציין כי טל שלו היתה "כתבת משכמה ומעלה".
34. תכתובות מיום 9.4.17 - העד מסר כי מדובר בדוגמה להתנהלות של האתר בשלב שבו כבר לא היה נתון ללחצים להיענות לדרישות נאשם 1, ובנוסף בתכתובות זו הוא ביקש לוודא כי האתר לא "הולך לכיוון השני".
35. תכתובות מהימים 12-15.7.17 - העד מסר כי הדברים נכתבו לאחר שנודע לו על הרחבת חקירת רשות ניירות ערך בעניין בזק לחקירת חשדות נגד בכיר במשרד התקשורת, ולאחר

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

שהתקבלה פניה עיתונאית לקבלת תגובה ביחס לטענות הנוגעות לסיקור נאשם 1 באתר וואלה. העד מסר כי אלה היו ימים מתוחים, וכי אלקלעי, אבירס אלעד ומיכל קליין פנו אליו ושאלו מה קורה אם תהיה חקירה. העד השיב שאם יקרא להעיד הוא יגיד את האמת ושגם הם יגידו את האמת, ושלא ינסו להגן עליו או על החברה. באשר לבקשתו ביחס לכתבה נגד נאשם 1, מסר העד שזו נבעה מלחץ רגעי שלו על רקע האירועים, אך הוא התעשת מיד לאחר תגובתו של אבירס אלעד.

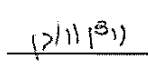

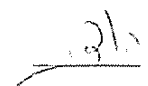
36. ת/117 - ביחס למייל זה ציין העד כי הציע לנאשם 2 לסרב לבקשת רובינשטיין, כדי שלא יגיעו ממנו בקשות מטעם גורמים נוספים פרט לנאשם 1 ורעייתו.

יב. לעד הוצגו ת/140, ת/142 ו-ת/75. העד ציין כי לא ביצע שום עיבוד, עריכה או מחיקה מכוונת של החומרים שמסר.

יג. במענה לשאלתנו, השיב העד כי השיחה בה זומן על ידי חוקרת רשות ניירות ערך לחקירה היתה הקשר הראשון שלו עם חוקרי הרשות. השיחה היתה קצרה מאוד ובמסגרתה נשאל אם יכול להגיע לחקירה, ותואם עימו מועד בסמוך לחזרתו ארצה. לעד הוצגו ת/68 ו-ת/69. עוד הוסיף העד כי עד להגעתו לחקירה לא התקיים בינו, או בין עורכי דין מטעמו, כל שיח עם חוקרי הרשות. העד שלל קיומו של הסכם כלשהו בינו לבין רשויות האכיפה בעניין העמדתו לדין וגרסתו. לעד הוצגו ת/72, ת/184, ת/141, תכתובות וואטסאפ מותוך ת/73 ו-ת/144.

יד. העד ציין כי בבוקר בו החלה החקירה הגלויה התקשרו אליו גורמי החקירה וביקשו ממנו להגיע לנקודת איסוף שממנה יסיעו אותו חוקרי המשטרה למשרדי יחידת להב 433. עם הגעתו לשם, המתין העד באתר החדרים עם חוקר שהתלווה אליו. התנהלות זו חזרה על עצמה למחרת עד לעימותים שנערכו בינו לבין חשודים בתיק.

טו. במענה לשאלתנו אם חיכה לחקירה על מנת לספר את הידוע לו השיב העד כי קיווה שהדברים לעולם לא יפורסמו וכאשר התפרסמה ידיעה על סיום החקירה בתיק בזק ניירות ערך והוא לא זומן לחקירה – רווח לו.

			
אסף עיסוק	ניצן וולמן	אמיר טבנין	יהודית תירוש-גרוס
סגן בפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)	סגנית בכירה א' בפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)	סגן מנהלת מחלקת ניירות ערך פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)	מנהלת מחלקת ניירות ערך פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)